

Psykologforeningens generalsekretær går av

Psykolog er noe man alltid er

Bjørnhild Fjeld

Tore Fjeld

– Jeg pleier å si at alle psykologer bør ha en leder i magen, sier Tove Beate Pedersen (57), som har vært praktiserende psykolog i to år og hatt lederstillinger i snart 20.

ÅPEN: Det er interessant å være i verden når man har bakgrunn fra psykologien, mener Tove Beate Pedersen.

Generalsekretær. Det er å være general og sekretær på samme tid, mener den avtroppende generalsekretæren i Norsk Psykologforening. Man skal ha oversikt over de store linjene, men også de små detaljene. Det holder med åtte år i en sånn jobb, sier Tove Beate Pedersen, som 1. mai overlater kommandoen til Ole Tunold.

Den høyreiste damen fra Kabelvåg i Lofoten fikk sin psykologiske embetseksamen i 1979, ni år etter at hun begynte på studiene. Det var på den tiden det var flere års ventetid i studiene, og man kunne bruke to år på å skrive hovedoppgave. Egentlig hadde hun tenkt å studere filologi, men mye takket være en inspirerende foreleser på forberedende ble det psykologi i stedet. Så har vi gjort en lang historie kort.

Som 29-åring begynte hun sitt virke som psykolog i PP-tjenesten i Bærum, før organisasjonsarbeid og lederstillinger «tok» henne.

– Noen psykologer har sin identitet knyttet til å være behandlere. Jeg er nok mer interessert i psykologi som fag, og hvordan jeg kan bruke dette faget også til andre ting enn å være praktiserende psykolog, forklarer Pedersen, som har som en av sine hjertesaker at flere psykologer burde gå inn i

lederstillinger. De har mye å bidra med, og det burde bli like naturlig for en psykolog å bli leder som for en lege.

– Å være leder er ikke en skjebne, bedyrer hun. Selv skal hun for eksempel gå over i en seniorrådgiverstilling i Psykologforeningen. Det finnes også flere eksempler på ledere som har gått tilbake til å være praktiserende psykologer.

Sans for design

Da Psykologforeningen flyttet inn i nye lokaler i Kirkegata 2 for et drøyt år siden, var det med en entusiastisk generalsekretær i front. Tove Beate Pedersen er kjent for sin stilsikre klesdrakt og sans for design og farger.

– Jeg mener jo at det betyr noe hvordan man har det rundt seg, sier hun, og lar blikket sveipe over sitt delikat innredede kontor.

Det er ikke bare lokalene som har blitt nye under Tove Beate Pedersens lederskap. Norsk Psykologforening har vokst, både i medlemstall og administrativt. Det er opprettet en rådgivergruppe, blitt ansatt kommunikasjonssjef, og etablert en egen personalforening. Nå er det 35 ansatte som har sitt daglige virke i lokalene i Kirkegata 2, og hele organisasjonen er gradvis blitt mer profesjonalisert.

– I min tid her har jeg ansatt 17 nye medarbeidere i nyopprettede stillinger, forteller den avtroppende generalsekretæren stolt.

Men selv om det er blitt flere ansatte, er det absolutt ikke noen som sitter og «dingler med beina». Det jobbes lange dager, og de ansatte legger ned en innsats «så man skulle tro vi var børsnotert».

Tålmodighet

Påvirkning av politikere og myndigheter er noe som opptar alle yrkesorganisasjoner, også Psykologforeningen. I alle de åtte årene som Tove Beate Pedersen har vært generalsekretær, har henvisnings- og sykemeldingsrett for psykologer vært den viktigste saken på agendaen. Dessverre står denne saken tilsynelatende fullstendig i stampe. Den ligger et eller annet sted i departementene, men ingen kan si sikkert når den kommer ut på den andre siden.

– Vi har i hvert fall erfart at hvis man skal jobbe med politiske saker, må man ha tålmodighet, sier hun, lettere oppgitt.

– Du får vel bedre tid til andre ting nå?

– Vel, det tror man jo alltid. Litt mer fritid blir det nok, og den skal jeg bruke til å reise. Min mann og jeg har noen reiser vi vil gjøre før det er for sent. Jeg har ikke noe tro på det at vi skal vente til vi blir pensjonister, vi må gjøre det nå, mens vi er friske begge to. Vi har vært i Afrika, India og Kina. Vi har også planer om å se Machu Picchu i Peru.

Det er interessant å være i verden når man har bakgrunn fra psykologien, mener Pedersen. Faget gjør henne bedre i stand til å forstå hvorfor mennesker gjør som de gjør og er som de er.

– Psykolog er jo noe man alltid er. Man legger det ikke fra seg når man går hjem fra jobb.

Feminist

Foruten psykologien er det feminismen som har opptatt, og stadig opptar, Tove Beate Pedersen mest. I så måte er ikke utsikten fra kontoret det mest oppløftende: Midt på lyse dagen foregår salg av sex svært så åpenlyst. Menn kommer kjørende i fine biler, plukker den de vil ha, og kommer tilbake etter endt

oppdrag. Det er sånt som kan gjøre feministen både opprørt og oppgitt. Det samme kan mødre som kler døtrene sine i helrosa prinsesseutstyr.

– Det største problemet i forhold til å oppnå full likestilling er at arbeidsmarkedet er svært kjønnsdelt, og det skjer veldig lite i positiv retning. Gutter og jenter velger svært tradisjonelt, og ingen skal fortelle meg at dette ikke blir påvirket av at vi oppdrar, og kler på, kjønnene ulikt, sier hun, og garanterer at eventuelle fremtidige jentebarn ikke får noen rosa kjoler fra denne farmoren.

Frem til i fjor høst satt to kvinner på toppen i Norsk Psykologforening. Når Tove Beate Pedersen nå slutter, er det 100 prosent menn i toppledelsen.

– Jeg kan jo ikke si at det er bra... Det er viktig at kvinner er ledere, sier hun.

– Er det et problem at psykologyrket er i ferd med å bli et kvinnedominert yrke?

– På sikt, ja. Vi trenger begge kjønn. Det er aldri heldig når et yrke blir dominert av ett kjønn.

Pedersen er ikke alene om å se farene ved at flinke, disiplinerte jenter blir i flertall på arbeidskrevende studier, mens mange gutter dropper ut av skolen. Uansett mener hun at det bør utdannes flere psykologer i Norge.

– Etterspørselen etter psykologer er stor, og det er også mange som vil bli psykologer. Det er etter mitt syn ingen fare for at det faglige nivået vil bli dårligere selv om flere får anledning til å komme inn på profesjonsstudiet.

Tove Beate Pedersen mener mytene om psykologyrket langt på vei er borte fra folks bevissthet, samtidig som statusen er blitt høyere. Dette skyldes først og fremst at åpenheten rundt psykiske lidelser er blitt større. «Før i tiden» var det nok også litt særere mennesker som valgte psykologyrket enn i dag. Om man går på fest og presenterer seg som psykolog, møtes man med positiv interesse, og det er sjelden noe problem at folk vil ha stilt sin egen diagnose der og da.

– Det er faktisk også veldig sjelden å møte psykologer som er for mye psykologer når de ikke er på jobb.

TOVE BEATE PEDERSEN (57)

- Født i Kabelvåg, bosatt i Oslo. Gift, en sønn
- Tok embetseksamen i psykologi i 1979, og jobbet som psykolog i PP-tjenesten i Bærum i to år da hun var nyutdannet
- Har vært generalsekretær i Human-Etisk Forbund, kontorsjef i Likestillingsrådet og leder for Sekretariatet for kvinneforskning i Norges Forskningsråd
- Generalsekretær i Norsk Psykologforening fra 2000 til hun 1. mai i år overlater stillingen til Ole Tunold. Pedersen blir da seniorrådgiver i foreningen